

Juul no vol ser insultat

Objectius

- Acceptar i estimar el cos propi.
- Acceptar i respectar la diversitat física, d'opinió i acció.
- Respectar i acceptar els altres.
- Reflexionar sobre la convivència diària i analitzar les nostres conductes.
- Conèixer els drets humans i aprendre a respectar-los.
- Ser tolerant vers la diversitat d'opinions.
- Reflexionar sobre les agressions verbals, les humiliacions i altres aspectes violents que sorgeixen en les relacions personals i a l'escola i que veiem també en alguns programes de televisió.

Material

Conte de Juul

Temps

Dues hores, aproximadament.

Metodologia

1. Abans d'explicar el conte, plantejem una pregunta inicial : "Us agrada que us insultin?" Els alumnes quedaran sorpresos per la pregunta i de ben segur que la resposta serà clara perquè a ningú li agrada rebre insults.
2. La segona qüestió que proposarem serà : "Algú pot dir que mai no ha insultat ningú?". L'objectiu d'aquesta pregunta és despertar la consciència col·lectiva sobre el fet que malgrat que a ningú li agrada rebre agressions verbals, tothom, en algun moment, hem agredit els altres, encara que aquesta no sigui una actitud general.
3. La tercera pregunta serà: "Com et sents quan t'insulten?". Demanarem que les respostes siguin molt descriptives, defugint respostes com "malament" o "bé". Els nens i les nenes han de fer l'esforç de trobar les paraules adequades que descriguin millor les seves emocions.
4. Cal que escriguin les respostes en un full (vegeu fitxa 1) i que finalment en fem una posada en comú. Aquesta activitat ens permetrà copsar les opinions generals del grup classe respecte a l'impacte de les agressions verbals.
5. Lectura del conte d'en *Juul* . Aconsellem que la primera lectura la faci el/la mestre/a, sense que els alumnes tinguin davant el text, per tal que la primera impressió del conte sigui com més impactant millor. Després, repartirem el text i cada alumne el llegirà individualment

FITXA 1

- T'AGRADA QUE T'INSULTIN ?

- POTS DIR QUE MAI NO HAS INSULTAT NINGÚ?

- COM ET SENTS QUAN T'INSULTEN?

Conte:

J U U L

En Juul tenia rissos.
Rissos pèl-roigs.
Els seus companys li cridaven:
Fil de coure!
Cabells de cagarro!
Pastanaga!
Per això, en Juul va agafar les tisores
i, ris rere ris, se'ls va tallar tots.
En Juul tenia el cap pelat.
"Bola de billar! Bala! Cap d'ou!"
Li cridaven els altres nens.
Per això, en Juul es va posar una gorra.
Les orelles li sortien per sota la gorra.
"Orellut! Dumbo! Alça el vol!"
En Juul voldria volar ben lluny i no tornar mai més.
Amb dues estrebades, es va arrencar les orelles.
La gorra li tapava els ulls
perquè les orelles no la hi sostenien.
No s'hi veia i topava amb tot:
amics, parets, taules, armaris, pals...
Veia les estrelles i el cap li rodava.
En Juul obria molt els ulls per a no caure
i parpellejava.
"En Juul mira de gairell! Cridaven els nens.
Guenyo ! Guenyo!
I en Juul va tancar els ulls ben fort.
No volia veure res. Mai més.
Amb els polzes es va fer saltar els ulls de les conques.
Van caure a terra com bales humides.
Però no van rebotar.

Li feia molt de mal. Moltíssim!
Tant que es va posar a quequejar.
Quequejava sens parar.
I els altres nens cridaven : ta-ta-ta-tartamut !
Que-que-que-quec !"
Per això en Juul va ficar
la llengua a l'endoll.
Es va cremar mitja boca.
I la llengua li va desaparèixer.
El dolor feia trontollar en Juul.
Anava amunt i avall, sense rumb.
Les cames li feien figa,
se li doblegaven.
"Camatort! En Juul té les cames tortes!"
Li cridaven a cor.
Garrell! Esguerrat!
En Juul se'n va anar a les vies del tren
i va posar les cames damunt dels rails.
Va passar un tren.

El tren va deixar un rastre vermell als rails.
Van trobar en Juul a l'andana.
El van asseure en una cadira de rodes.
I els nens cridaven:
"Mireu-lo! Juul sense cames! Juul rodes!"
I ell empenyia les rodes per fugir-ne més de pressa.
Però els altres el van atrapar.
Van empastifar amb merda el lloc per on empenyia
per poder avançar, per poder-se escapar.
En Juul es va enrabiar tant,
que va ficar les mans en aigua bullent.
Se li van omplir de butllofes que es rebentaven
i supuraven.
Estaven tan cremades que les hi van amputar.
Ordres del metge.
I els nens cridaven: "En Juul té braços de botifarra"
Juulbuti! Juulbuti!
I ell va demanar que el portessin al zoo.
Va ficar un braç entre els barrots de la gàbia dels lleons.
I el lleó li va arrencar d'una queixalada
L'altre braç, el va ficar entre les portes de l'ascensor.
No va sentir res quan va passar del primer pis,
on va quedar encallat el seu braç.
A en Juul, només li quedava el tronc.
"Llàstima que tingui tronc!
Si no en tingués, jugaríem a futbol amb el seu cap."
Entre tots el van estirar fins separar-li el cap del tronc.
Però era difícil jugar a futbol amb el seu cap.
No rebotava.
El podien llençar, però no hi podien fer xuts.
Fins i tot van assenyalar un penal.
Abans de marcar cap gol, els nens es van cansar de jugar al futbol
i van abandonar en Juul al punt del penal.
Aleshores, va arribar la Nora.
El va fer rodolar fins al cotxet de la nina.
El va ficar dins i se'l va endur a casa.
El va banyar i el va amanyagar.
Li va dir coses boniques.
El va asseure a la cadira de la nina.
I després de mirar-lo molta estona,
li va demanar : "Què t'ha passat?"
La Nora va ficar un llapis a la boca d'en Juul.
Li va donar un tros de paper.
I en Juul es va posar a escriure....
Jo tenia rissos...
Uns rissos pèl-roigs.
Fil de coure!
Em cridaven els altres nens.
Cabells de cagarro!
Pastanaga!
Per això vaig agafar les tisoires
i, ris, rere ris, me'ls vaig tallar tots...

Consideracions generals

La història de *Juul* és una història molt dura perquè mostra, sense concessions, la crueltat que tots som capaços d'expressar des de la infantesa. Els educadors sabem prou bé fins a quin punt els infants poden arribar a ser ferotges en les seves relacions. Massa sovint deixen anar els seus instints primaris i són capaços d'humiliar, de forma terrible, els companys.

Precisament per això hem escollit la història de *Juul*.

Potser algú pugui pensar que es tracta d'un relat massa cruel, massa violent per a oferir-lo com a material de treball, però creiem que no ho és pas més que moltes de les situacions que diàriament viuen els alumnes, ni tampoc ho és més que moltes de les sèries que habitualment veiem per televisió.

Llegir i comentar *Juul* és una bona manera de començar a reflexionar sobre els conflictes, sobre la necessitat de ser tolerants i de respectar les diferències.

L'autor del conte, Gregie de Maeyer, explica que es va inspirar en una notícia terrible, apareguda en un diari, que explicava el suïcidi d'un nen de 13 anys que havia suportat durant molt de temps les burles dels seus companys.

Després de llegir el conte, intenta escriure les teves impressions:

- Què t'ha semblat?

- Com t'has sentit a mesura que llegies aquesta història?

Pots explicar alguna història que tu hagis viscut que et recorda el que li passava en Juul?

Intenta definir què és insultar.

Són insults les paraules següents?

- Bola
- Elefant
- Pota
- Mosquit
- Porc
- Orella

Ara digues si aquestes expressions et semblen un insult o no:

- Bola de billar (per dir que una persona no té cabells)
- Orella de porc /orella d'elefant (per dir que una persona té les orelles grosses)
- Potes arquejades (per dir que té les cames tortes)
- Cervell de mosquit (per dir que una persona és poc intel·ligent)

Busca al diccionari i copia la definició d'insultar.

Fes una llista de totes les paraules que recordis que puguin servir per explicar què és insultar.

Algunes d'aquestes paraules poden servir per explicar com se sentia en Juul? Quines?

Llegeix el penúltim paràgraf del conte. Et proposem parlar de la Nora. Què et sembla aquest personatge?

Quins sentiments et provoca?

Coneixes algú com la Nora?

A l'últim paràgraf del conte, en Juul li explica a la Nora la seva història. Què et sembla aquest final?

Què penses que pot haver passat després?

Pensa altres finals positius per a aquesta història i escriu-los.

Escriu les coses que menys t'agrada que et diguin a casa

Escriu les coses que menys t'agrada que et diguin els teus companys

Escriu les coses que menys t'agrada que et diguin els teus professors

Ara imagina que poguessis canviar alguna part del teu cos. Què canviaries?

Què canviaries de la teva manera de ser?

Et proposem que li escriguis una carta a Juul. Li pots explicar què t'ha semblat la seva història, com t'has sentit quan la llegies i també li pots explicar si alguna vegada t'has sentit rebutjat/ada pels teus amics. Dóna-li alguns consells per millorar la seva vida.